

No One Sits Alone

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Senki nem ül egyedül

Gerrit W. Gong elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

October 2025 general conference

Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

A Jézus Krisztus evangéliuma szerinti élethez hozzátartozik az is, hogy mindenki számára helyet készítünk az Ő visszaállított egyházában.

I.

For 50 years, I have studied culture, including gospel culture. I began with fortune cookies.

In San Francisco's Chinatown, Gong family dinners concluded with a fortune cookie and a wise saying like "A journey of a thousand miles begins with a single step."

As a young adult, I made fortune cookies. Wearing white cotton gloves, I folded and tucked into shape the round cookies hot out of the oven.

To my surprise, I learned fortune cookies are not originally part of Chinese culture. To distinguish Chinese, American, and European fortune cookie culture, I looked for fortune cookies on multiple continents—just as one would use multiple locations to triangulate a forest fire. Chinese restaurants in San Francisco, Los Angeles, and New York serve fortune cookies, but not those in Beijing, London, or Sydney. Only Americans celebrate National Fortune Cookie Day. Only Chinese advertisements offer "Authentic American Fortune Cookies."

Fortune cookies are a fun, simple example. But the same principle of comparing practices in different cultural settings can help us distinguish gospel culture. And now the Lord is opening new opportunities to learn gospel culture as Book of

I.

Ötven éve tanulmányozom a kultúrát, beleértve az evangéliumi kultúrát is. Szerencsesütit-
kel kezdtem.

San Francisco kínai negyedében a Gong család vacsorái szerencsesütitel fejeződtek be és valamilyen bölcs mondással, mint az, hogy „egy több ezer mérföldes utazás egyetlen lépéssel kezdődik”.

Fiatal felnőtt koromban szerencsesütitet készítettem. Fehér pamutkesztyűben hajtogattam és gyömöszöltem megfelelő alakúra a sütőből frissen kivett forró, kerek sütitket.

Meglepő volt számomra, amikor megtudtam, hogy a szerencsesüti eredetileg nem része a kínai kultúrának. A kínai, az amerikai és az európai szerencsesüti-kultúra különbségeit keresve több földrészen is utánanéztem a szerencsesütitnek – éppen úgy, ahogyan egy erdőtüz háromszögéléséhez is több helyszínrre van szükség. San Franciscóban, Los Angelesben és New Yorkban szerepel a kínai éttermek kínálatában a szerencsesüti, de Pekingben, Londonban vagy Sydney-ben nem. Csak az amerikaiak ünneplik a nemzeti szerencsesütinapot. Csak kínai hirdetésekben szerepelnek „eredeti amerikai szerencsesütit”.

A szerencsesüti egy szórakoztató, egyszerű példa. Azonban a szokások eltérő környezetekben végzett összehasonlításának ugyanezen elve segíthet nekünk az evangéliumi kultúra jellegzetességeivel is. Most pedig az Úr új lehetőségeket

Mormon allegory and New Testament parable prophecies are fulfilled.

II.

Everywhere people are moving. The United Nations reports 281 million international migrants. This is 128 million more individuals than in 1990 and more than three times 1970 estimates. Everywhere, record numbers of converts are finding The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Every Sabbath, members and friends from 195 birth countries and territories gather in 31,916 Church congregations. We speak 125 languages.

Recently, in Albania, North Macedonia, Kosovo, Switzerland, and Germany, I witnessed new members fulfilling the Book of Mormon allegory of the olive tree. In Jacob 5, the Lord of the vineyard and his servants strengthen both olive tree roots and branches by gathering and grafting together those from diverse locations. Today children of God gather as one in Jesus Christ; the Lord offers a remarkable natural means to expand our lived fullness of His restored gospel.

Preparing us for the kingdom of heaven, Jesus tells the parables of the great supper and wedding feast. In these parables, invited guests make excuses not to come. The master instructs his servants to “go out quickly into the streets and lanes of the city” and “the highways and hedges” to “bring in hither” the poor, maimed, halt, and blind. Spiritually speaking, that’s each of us.

Scripture declares:

“All nations shall be invited” unto “a supper of the house of the Lord.”

“Prepare ye the way of the Lord, ... that his kingdom may go forth upon the earth, that the inhabitants thereof may receive it, and be prepared for the days to come.”

Today those invited to the supper of the Lord come from every place and culture. Old and young, rich and poor, local and global, we make our Church congregations look like our communities.

As chief Apostle, Peter saw heaven open a vision of “a great sheet knit at the four corners,

kínál az evangéliumi kultúra megismerésére, miközben beteljesednek a Mormon könyve allegóriáinak és az Újszövetség példázatainak a próféciai.

II.

Az emberek mindenütt mozgásban vannak. Az ENSZ 281 millió nemzetközi migránsról számolt be. Ez 128 millióval több ember, mint 1990-ben, és háromszor annyi, mint az 1970-es becslések. Mindenhol rekordszámban találnak rá a megtértek Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházára. Minden sabbatnapon 195 származási országból és területről érkezett egyháztagjaink és barátaink gyűlnek össze 31 916 egyházközségben. 125 nyelven beszélünk.

A közelmúltban Albániában, Észak-Macedóniában, Koszovóban, Svájcban és Németországban voltam a tanúja annak, ahogyan az új egyháztagok beteljesítik az olajfa Mormon könyve-beli allegóriáját. A Jákób 5-ben a szőlőskert Ura és a szolgálói megerősítik az olajfa gyökereit és ágait is azáltal, hogy összegyűjtik és beoltják egybe a különböző helyekről származókat. Napjainkban Isten gyermekei egyként gyűlnek össze Jézus Krisztusban; az Úr figyelemre méltó természetes eszközt kínál ahhoz, hogy kiterjesszük az Ő visszaállított evangéliumának az általunk megélt teljességét.

Felkészítendő minket a menny királyságára, Jézus elmondja a nagy vacsora és a menyegző példázatait. Ezekben a példázatokban a meghívott vendégek kifogásokat találnak ki, hogy ne kelljen részt venniük. A gazda azt az utasítást adja a szolgálóinak, hogy „eredj[enek] hamar a város utcáira és szorosaira” és „az utakra és a sötvényekhez”, behívva a szegényeket, a csonkákat, a sántákat és a vakokat. Lelki értelemben ezek mi vagyunk, mindegyikünk.

A szentírás leszögezi:

„[M]inden nemzetet meghívunk” „az Úr házának jól elkészített vacsorájá[ra].”

„Készítsétek elő az Úrnak útját..., hogy királysága előrehaladhasson a földön, hogy annak lakói befogadhassák azt, és felkészülhessenek az eljövendő napokra”.

Napjainkban az Úr vacsorájára meghívottak minden helyről és kultúrából érkeznek. Idősek és fiatalok, gazdagok és szegények, helyiek és nemzetköziek – az egyházi közösségeinket hasonlóvá tesszük a helyi közösségeinkhez.

A fő apostol, Péter, látta, amint a menny megnyílik, és feltárul egy látomás, benne „egy

... wherein were all manner of ... beasts.” Taught Peter: “Of a truth I perceive that God is no respecter of persons. ... In every nation he that feareth [the Lord], and worketh righteousness, is accepted with him.”

In the parable of the good Samaritan, Jesus invites us to come to each other and to Him in His inn—His Church. He invites us to be good neighbors. The good Samaritan promises to return and recompense the care of those in His inn. Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

The spirit of “room in the inn” includes “no one sits alone.” When you come to church, if you see someone alone, will you please say hello and sit with him or her? This may not be your custom. The person may look or speak differently than you. And of course, as a fortune cookie might say, “A journey of gospel friendship and love begins with a first hello and no one sitting alone.”

“No one sits alone” also means no one sits alone emotionally or spiritually. I went with a brokenhearted father to visit his son. Years earlier, the son was excited to become a new deacon. The occasion included his family buying him his first pair of new shoes.

But at church, the deacons laughed at him. His shoes were new, but not fashionable. Embarrassed and hurt, the young deacon said he would never go again to church. My heart is still broken for him and his family.

On the dusty roads to Jericho, each of us has been laughed at, embarrassed and hurt, perhaps scorned or abused. And with varying degrees of intent, each of us has also disregarded, not seen or heard, perhaps deliberately hurt others. It is precisely because we have been hurt and have hurt others that Jesus Christ brings us all to His inn. In His Church and through His ordinances and covenants, we come to each other and to Jesus Christ. We love and are loved, serve and are served, forgive and are forgiven. Please remember, “earth has no sorrow that heav’n cannot heal”; earth burdens lighten—our Savior’s joy is real.

nagy lepedő, négy sarkánál fogva felkötve...: melyben valának mindenféle... állatok”. Péter ekképpen tanított: „Bizonyynal látom, hogy nem személyválogató az Isten; hanem minden nemzetben kedves ő előtte, a ki [az Urat] féli és igazságot cselekszik.”

Az irgalmas szamaritánus példázatában Jézus arra hív minket, hogy jöjjünk egymáshoz és Őhöz a fogadójaiba – az Ő egyházába. Hív minket, hogy legyünk jó felebarátok. Az irgalmas szamaritánus megígéri, hogy visszatér, és fizet a fogadójaiban lévőkről való gondoskodásért. A Jézus Krisztus evangéliuma szerinti élethez hozzátartozik az is, hogy mindenki számára helyet készítünk az Ő visszaállított egyházában.

A „hely a vendégfogadóban” lelkülete magában foglalja azt is, hogy „senki nem ül egyedül”. Amikor eljöttök istentiszteletre, és megláttok valakit, aki egyedül van, megtennétek, hogy köszöntök neki és mellé ültök? Lehet, hogy nálatok nem ez a szokás. Lehet, hogy az illető másként néz ki vagy beszél, mint ti. És természetesen, ahogyan azt egy szerencsesütiben olvashatnánk: „Az evangéliumi barátság és szeretet utazása az első köszönéssel és azzal kezdődik, hogy senki nem ül egyedül.”

A „senki nem ül egyedül” azt is jelenti, hogy érzelmileg vagy lelkileg sem ül senki egyedül. Egy összetört szívű apával tartottam a fia meglátogatására. Évekkel korábban a fiú izgatottan várta, hogy új diakónus legyen. Az alkalomra a családja megvette neki az első pár új cipőjét.

Az istentiszteleten azonban a diakónusok kinevették. A cipője új volt, de nem volt divatos. Szégyenében és megbántottságában az ifjú diakónus azt mondta, hogy soha többé nem fog istentiszteletre járni. A szívem még mindig sajog érte és a családjáért.

A Jerikóba vezető poros utakon mindegyikünknek volt már része abban, hogy kinevették, megszégyenítették és sérüléseket szerzett, talán még abban is, hogy megvetették vagy bántalmazták. És – eltérő mértékű szándékossággal – mind-egyikünk vett már semmibe, nem látott vagy hallott meg, netán tudatosan okozott sérülést is másoknak. Jézus Krisztus pontosan azért hoz mindannyiunkat az Ő fogadójaiba, mert sérüléseket szereztünk és okoztunk. Az Ő egyházában, valamint az Ő szertartásain és szövetségein keresztül, mi egymáshoz és Jézus Krisztushoz jövünk. Szeretetet adunk és szeretetet kapunk, szolgálunk és minket szolgálnak, megbocsátunk

In 1 Nephi 19, we read: “Even the very God of Israel do [they] trample under their feet; ... they set him at naught. ... Wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it.”

My friend Professor Terry Warner says the judging, scourging, smiting, and spitting were not occasional events that occurred only during Christ’s mortal life. How we treat each other—especially the hungry, the thirsty, those left out alone—is how we treat Him.

In His restored Church, we are all better when no one sits alone. Let us not simply accommodate or tolerate. Let us genuinely welcome, acknowledge, minister to, love. May each friend, sister, brother not be a foreigner or stranger but a child at home.

Today many feel lonely and isolated. Social media and artificial intelligence can leave us yearning for human closeness and human touch. We want to hear each other’s voices. We want authentic belonging and kindness.

There are many reasons we may feel we do not fit in at church—that, speaking figuratively, we sit alone. We may worry about our accent, clothes, family situation. Perhaps we feel inadequate, smell of smoke, yearn for moral cleanliness, have broken up with someone and feel hurt and embarrassed, are concerned about this or that Church policy. We may be single, divorced, widowed. Our children are noisy; we don’t have children. We didn’t serve a mission or came home early. The list goes on.

Mosiah 18:21 invites us to knit our hearts together in love. I invite us to worry less, judge less, be less demanding of others—and, when needed, be less hard on ourselves. We do not create Zion in a day. But each “hello,” each warm gesture, brings Zion closer. Let us trust the Lord more and choose joyfully to obey all His commandments.

és megbocsátást nyerünk. Kérlek, ne feledjétek: „meggyógyít a menny minden földi bajt”; a földi terhek könnyebbülnek – Szabadítónk öröme valóságos.

Az 1 Nepi 19-ben ezt olvassuk: „[M]ég Izráel igazi Istenét is lábuk alá tapossák...; semmibe veszik... [T]ehát megostorozzák, és ő eltűri, és megütik, és ő eltűri. Igen, leköpdösik, és ő eltűri”.

Barátom, Terry Warner professzor azt mondja, hogy az ítékezés, megostorozás, megütés és leköpdösés nem alkalmi cselekedetek voltak, amelyek kizárólag Krisztus halandó élete során történtek. Az, ahogyan bánunk egymással – különösen azokkal, akik éheznek, akik szomjaznak, akik egyedül maradtak –, úgy bánunk Övele.

Az Ő visszaállított egyházában mindannyian jobbak vagyunk, amikor senki nem ül egyedül. Ne csak egyszerűen helyet adjunk vagy elviseljünk! Őszintén fogadjunk be, ismerjünk el, részesítsünk szolgálattételben, szeressünk! Egyetlen barát, nővér, fivér se legyen jövevény vagy idegen, hanem legyen olyan, mint egy otthonra lelt gyermek!

Ma sokan magányosnak és elszigeteltnek érzik magukat. A közösségi média és a mesterséges intelligencia oda vezethet, hogy vágyjuk az emberi közelséget és az emberi érintést. Hallani akarjuk egymás hangját. Hiteles összetartozást és kedvességet akarunk.

Számos oka lehet annak, amiért úgy érezzük, hogy nem illünk be az egyházba – hogy képletesen szólva egyedül ülünk. Aggaszthat a kiejtésünk, az öltözetünk, a családi helyzetünk. Talán kevésnek érezzük magunkat; dohányszagot árasztunk; erkölcsi tisztaságra áhítozunk; szakítottunk valakivel, és sérültek, zavarodottak vagyunk; aggaszt ez vagy az az egyházi eljárásrend. Lehet, hogy egyedülálló, elváltak, özvegyek vagyunk. A gyermekeink zajosak; nincsenek gyermekeink. Nem szolgáltunk missziót vagy korán tértünk haza. És még sorolhatnánk.

Amóziás 18:21 arra kér minket, hogy szeretetben fonjuk össze a szívünket. Én arra kérem magunkat, hogy kevesebbet aggódalmaskodjunk, kevesebbet ítélkezzünk, kevesebbet követeljünk másoktól – és ha szükséges, akkor legyünk kevésbé szigorúak önmagunkkal. Nem egy nap alatt hozzuk létre Siont. Azonban minden egyes „szia”, minden kedves gesztus közelebb hozza Siont. Bízunk jobban az Úrban, és válasszuk örömmel

III.

Doctrinally, in the household of faith and fellowship of the Saints, no one sits alone because of covenant belonging in Jesus Christ.

Taught the Prophet Joseph Smith: “It is left for us to see, participate in and help to roll forward the Latter-day glory, ‘the dispensation of the fullness of times ...’ when the Saints of God will be gathered in one from every nation, and kindred, and people.”

God “doeth not anything save it be for the benefit of the world; ... that he may draw all men [and women] unto him. ...

“... He inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; ... and all are alike unto God.”

Conversion in Jesus Christ requires us to put off the natural man and worldly culture. As President Dallin H. Oaks teaches, we are to give up any tradition and cultural practice that is contrary to the commandments of God and to become Latter-day Saints. He explains, “There is a unique gospel culture, a set of values and expectations and practices common to all [the] members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.” Gospel culture includes chastity, weekly attendance at church, abstaining from alcohol, tobacco, tea, and coffee. It includes honesty and integrity, understanding we move forward, not upward or downward, in Church positions.

I learn from faithful members and friends in every land and culture. Scriptures studied in multiple languages and cultural perspectives deepen gospel understanding. Different expressions of Christlike attributes deepen my love and understanding of my Savior. All are blessed when we define our cultural identity, as President Russell M. Nelson taught, as a child of God, a child of the covenant, a disciple of Jesus Christ.

The peace of Jesus Christ is meant for us personally. Recently a young man earnestly asked, “Elder Gong, can I still go to heaven?” He wondered if he could ever be forgiven. I asked his

minden parancsolatának a betartását!

III.

Tanbéli értelemben a hit háza népében és a szentek közösségében senki nem ül egyedül, köszönhetően a szövetséges összetartozásnak Jézus Krisztusban.

Joseph Smith próféta ezt tanította: „[R]ánk maradt az, hogy lássuk, részt vegyünk benne, és segítsük az utolsó napi dicsőség előrehaladását, »az idők teljességének rendjét...« [...] [A]mikor Isten szentjei összegyűjtetnek egybe minden nemzetből és nemzetségből és népből és nyelvből.”

Isten „semmit nem tesz, ami ne a világ javára lenne..., hogymindenembert magához vonzhasson. [...]

[Ő]mindannyiukát hívja, hogy jöjjenek hozzá és részesüljenek a jószágából...; és mindegyforma Istennek”.

A megtérés Jézus Krisztusban megköveteli tőlünk, hogy levetközzük a természetes embert és a világi kultúrát. Amint azt Dallin H. Oaks elnök tanítja, fel kell adnunk minden olyan hagyományt és kulturális szokást, amely ellenkezik Isten parancsolataival, és utolsó napi szentekké kell válnunk. Így fogalmaz: „Létezik egy egyedi evangéliumi kultúra, az értékek és elvárások és szokások olyan összessége, amelyben Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza minden tagja osztozik.” Az evangéliumi kultúra magában foglalja a nemi erkölcsösséget, az istentisztelet heti látogatását, a tartózkodást az alkoholtól, a dohánytól, a teától és a kávétól. Magában foglalja a becsületességet és a feddhetetlenséget; annak a megértését, hogy az egyházi tisztségekben előre, nem pedig felfelé vagy lefelé haladunk.

Minden országban és kultúrában tanulok a hithű egyháztagoktól és barátoktól. A szentírások több nyelven és kulturális szemszögből való tanulmányozása elmélyíti az evangélium megértését. A krisztusi tulajdonságok különböző megnyilvánulásai elmélyítik azt, ahogyan szeretem és értem a Szabadítót. Mindannyian áldottak vagyunk, amikor úgy határozzuk meg a kulturális önazonosságunkat, amint azt Russell M. Nelson elnök tanította: Isten gyermekeként, a szövetség gyermekeként, Krisztus tanítványaként.

Jézus Krisztus békessége személyesen nekünk van szánva. Nemrégiben egy fiatal férfi őszintén megkérdezte: „Gong elder, még mindig a meny-nybe juthatok?” Azon tűnődött, hogy valaha is

name, listened carefully, invited him to talk with his bishop, gave him a big hug. He left with hope in Jesus Christ.

I mentioned the young man in another setting. Later I received an unsigned letter that began, "Elder Gong, my wife and I have raised nine kids ... and served two missions." But "I always felt I would not be allowed in the celestial kingdom ... because my sins as a youth were so bad!"

The letter continued, "Elder Gong, when you told about the young man gaining hope of forgiveness, I was filled with joy, beginning to realize that maybe I [could be forgiven]." The letter concludes, "I even like myself now!"

Covenant belonging deepens as we come to each other and to the Lord in His inn. The Lord blesses us all when no one sits alone. And who knows? Maybe the person we sit next to may become our best fortune cookie friend. May we find and make place for Him and each other at the supper of the Lamb, I humbly pray in the holy name of Jesus Christ, amen.

bocsánatot nyerhet-e. Megkérdeztem a nevét; figyelmesen meghallgattam; megkértem, hogy beszéljen a püspökével; és megöleltem. Jézus Krisztusba vetett reménységgel távozott.

Egy másik alkalommal aztán említést tettem erről a fiatalemberről. Később kaptam egy névtelen levelet, amely így kezdődött: „Gong elder, a feleségemmel kilenc gyermeket neveltünk fel... és két missziót szolgáltunk.” Mégis „mindig úgy éreztem, hogy nem mehetek majd be a celestialis királyságba..., mert az ifjúkori bűneim annyira súlyosak voltak.”

A levél így folytatódott: „Gong elder, amikor arról beszélél, ahogyan a fiatalember szert tett a bűnbocsánat reményére, engem öröm töltött el, és kezdtem rájönni, hogy talán én is [megbocsátást nyerhetek].” Majd így zárult a levél: „Már kedvelem is magamat!”

A szövetség általi összetartozás elmélyül, amikor egymáshoz jövünk az Ő fogadójában. Az Úr mindannyiunkat megáld, amikor senki nem ül egyedül. És ki tudja? Talán az lesz a szerencsés meglepetés, hogy aki mellettünk ül, a legjobb barátunkká válik. Alázatosan imádkozom, hogy találjunk és készítsünk helyet – úgy Neki, mint egymásnak a Bárány vacsoráján. Jézus Krisztus szent nevében, ámen.